

NOSTÀLGIA D'ATENES

Deixaré la pàtria que tinguérem
quan senti aquella olor de les mimoses
sobre el camí de l'Àtica
sense retorn,
i a redós del camp d'oliveres cap desig
que no fos tornar
com tu, Teseu, amb les veles blanques.
I en el desig, el pare
que ens espera sense saber-ne la mort.

HOMENATGE A *LAS HILANDERAS* DE VELÁZQUEZ

He fet neta la casa, he refet
el matalàs, he arribat al fons
de l'ànima per vies diverses:
només hi ha un fil que tensa,
sense teixir la imatge,
i en el tapís
conclou la història inacabada.

I deixàrem el pas davant la porta
sense cap somni esperàvem...
res, perquè l'instant ja era fatigós
i carregat de melangia.
Només els ulls tenien un sentit:
miraven temps enrera.

El so d'una òpera sobre els terrats
em tornà a la fràgil dimensió
que té la vida.